

ת"פ 47959/11/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 47959-11-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופט טל ענר המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל	
פלוני	

גזר דין

רקע עובדתי

1. הנאשם הורשע ביום 24.3.22, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. על פי כתב האישום, ביום 3.9.19 שהו הנאשם ובת זוגו (להלן: המתלוננת) בביתם. בין בני הזוג החל ויכוח במהלכו אחז הנאשם בידה של המתלוננת וניער אותה. בהמשך תפס הנאשם בצווארה של המתלוננת וכן חנק אותה בכך שהצמיד בחוזקה כרית לצווארה. מיד לאחר מכן נמלטה המתלוננת לדירה סמוכה והזעיקה את המשטרה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת סימנים אדומים בצווארה.
3. לבקשת הנאשם הוכן בעניינו תסקיר של שירות המבחן. התסקיר סוקר את תולדות חייו של הנאשם וכן את מערכת היחסים שלו עם המתלוננת, עמה קיים קשר זוגי קצר יחסית וממנה נפרד לאחר האירוע נשוא כתב האישום. מהתסקיר עולה כי לנאשם אין הרשעות קודמות כלשהן ואין לחובתו תיקים תלויים ועומדים. באשר לנסיבות שקדמו לביצוע העבירה, הנאשם תיאר בפני שירות המבחן את הקשיים בקשר בינו לבין המתלוננת, לטענתו על רקע צריכה מסיבית של אלכוהול על ידה שהשפיע על מצב רוחה ותפקודה בתוך הקשר ומחוצה לו. הנאשם הודה בפני שירות המבחן באופן מצומצם בעובדות המתוארות בכתב האישום. בסיכומו של דבר, נוכח העובדה שהנאשם לא ביטא נכונות לסיוע מקצועי, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו. לצד זאת שירות המבחן לא התרשם שקיים סיכון לפגיעה חוזרת במתלוננת. לבסוף, שירות המבחן קבע שלא מתקיימים התנאים להמלצה על אי הרשעה בדין.
4. בטיעוניה לעונש עמדה המאשימה על חומרת העבירה של תקיפת בת זוג ועל הפגיעה המשמעותית בערכים

המוגנים - בראש ובראשונה שלמות גופה של המתלוננת וזכותה להגנה בין כתלי ביתה. המאשימה ציינה כי מעשיו של הנאשם (הצמדת כרית לצווארה) הקימה פוטנציאל נזק מעבר לנזק שנגרם בפועל וגם לכך יש לתת משקל לקביעת מתחם הענישה. בהתבסס על פסיקה שהוגשה לעיוני, עתרה התביעה לקבוע מתחם שנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים. בתוך מתחם העונש ההולם ביקשה המאשימה להתחשב בעברו הנקי של הנאשם ובהודאתו בבית המשפט. ומנגד עמדה על חוסר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן והיעדר המלצה טיפולית. על בסיס אלה עתרה המאשימה להשית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נלווים.

5. בא כוח הנאשם חזר בו בפתח הטיעון לעונש מבקשתו לבטל את ההרשעה. הסנגור ציין את התרשמות שירות המבחן שלא קיים סיכון לפגיעה חוזרת במתלוננת. עמד על עברו הנקי של הנאשם ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי כמי שמתגורר עם אמו וסבתו כמפרנס יחיד. גם ההגנה הגישה לעיוני פסיקה ובהתבסס עליה התבקשתי להסתפק בהטלת ענישה צופה פני עתיד.

6. הנאשם בדברו האחרון שב וקיבל אחריות "מלאה וכנה" על מעשיו וביקש להתחשב בו. הנאשם עמד על הימשכות ההליך המשפטי ועל ניסיונותיו להשתקם, לחיות חיים נורמטיביים ותקינים ולתמוך בבני משפחתו.

דין והכרעה

7. בהתאם להוראות החוק, אקבע את מתחם הענישה תוך מתן משקל לערכים החברתיים בהם פגע הנאשם, למידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת ולנסיבות ביצוע העבירה.

8. בית המשפט העליון חזר ושנה כי בעבירות אלימות המתבצעות בתוך התא המשפחתי גלומה חומרה מיוחדת הראויה לתגובה עונשית הולמת. כך למשל ציין כבוד השופט אלרון באחת הפרשות כי:

"עבירות אלימות נגד בן זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחונו, בכבודו ובשלוות חייו. יש לייחס לעבירות אלו חומרה יתירה, באשר ככלל הן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמוי מן העין, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג" (רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.4.19).

9. הנאשם פגע בשלמות גופה של המתלוננת, באוטונומיה שלה, בשלוות נפשה ובביטחונו בין כתלי ביתה ונוכח טיב מעשיו נראה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממשית. העבירה בוצעה בפרק זמן קצר, בהתפרצות אלימה על רקע ויכוח, וכללה תפיסה מסוכנת של הצוואר והצמדת כרית לצוואר. מנגד אציין כי מדובר באירוע בודד, וכי הנזק שנגרם למתלוננת לא היה חמור (סימנים אדומים), אך צודק התובע שיש ליתן משקל גם לפוטנציאל הנזק (סעיף 40ט(א)(3) לחוק העונשין) בשל העובדה שהנאשם תקף את בת הזוג במקום רגיש - הצוואר - על כל

המשתמע מכך. בנוסף, ברי כי לצד הנזק הפיזי פגעו מעשי הנאשם פגיעה נפשית ורגשית במתלוננת.

10. מדיניות הענישה בעבירות אלימות המתבצעות בתוך התא המשפחתי מחמירה, וכוללת משרעת רחבה של עונשים בהתאם לחומרת התקיפה ויתר נסיבות העניין. בקביעת מתחם הענישה הנחיתי עצמי על פי פסקי הדין הבאים של בית המשפט העליון - בכולם נדונו מקרים שכללו עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה, ובמרביתם מעשי הנאשמים היו חמורים ממעשי הנאשם שבפניי: רע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.1.21); רע"פ 1536/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 01.03.20); רע"פ 1884/19 **שמריז נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.03.19); רע"פ 6464/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.10.18); רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 02.05.16);

11. **לאור האמור מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם שבפניי נע בין 6 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.**

12. אין בפניי עתירה לסטות ממתחם הענישה לכאן או לכאן, ולפיכך יגזר עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה.

13. סבורני כי יש לגזור את הדין ברף התחתון של המתחם, מהשיקולים המצטברים הבאים: **ראשית**, מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי. **שנית**, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ובכך חסך ניהול משפט לרבות העדת המתלוננת. ההודאה מגלמת קבלת אחריות על מעשיו. אמנם בפני שירות המבחן הודאתו הייתה מצומצמת או מסויגת, אך בדברו האחרון בפניי שב וחזר על קבלת האחריות והבעת החרטה ולא מצאתי לפקפק בכנות הדברים. **שלישית**, דרכיהם של הנאשם והמתלוננת נפרדו זה מכבר והקשר ביניהם נותק; **רביעית**, שירות המבחן התרשם שלא נשקף מן הנאשם סיכון למתלוננת; **חמישית**, חלפו למעלה משלוש שנים ומחצה מאז ביצוע העבירה, שנים בהן חווה הנאשם עינוי דין ובהן - כעולה מהתסקיר ומדברי בא כוחו - טולטלה שגרת חייו. בנוסף בפרק זמן ארוך זה לא ידוע על הסתבכויות נוספות עם החוק, מה שמאפשר לקבוע שהאירוע הנדון חריג בתמונת חייו; **שישית**, נתתי דעתי על נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, לרבות מחלת אמו והיותו מפרנס יחד של התא המשפחתי.

14. **לאור האמור אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:**

א. **שישה חודשי מאסר בפועל.**

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בדואר חולון (רח' ההסתדרות 36), בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 9.3.2023. הנאשם יתייצב ביום 19.4.2023 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. **חמישה חודשי מאסר על תנאי**, שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות, לרבות איומים.

ג. **פיצוי למתלוננת בסך 3,000 ש"ח**.

הפיצוי ישולם תוך 90 יום ויועבר למתלוננת בהתאם לפרטים שיימסרו תוך 14 יום ע"י המאשימה על גבי טופס "פרטי ניזוק".

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

צו כללי למוצגים, על פי כל דין.

ניתן היום, כ"ח אדר תשפ"ג, 21 מרץ 2023, במעמד הצדדים.